

Arrest

nr. 226 752 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X X, X en X, die verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2019 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en Schepenen van 11 april 2019 tot niet inoverwegingneming van de aanvragen op grond van artikel 9*bis* van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel 1*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen dienden op 20 november 2018 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De verwerende partij nam op 11 april 2019 voor ieder van hen de beslissing tot niet inoverwegingneming van de aanvraag, op grond van de volgende –telkens identieke– motivering:

“Beslissing tot niet inoverwegingneming

Van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde / de persoon die verklaart te heten [...] heeft zich op 20/11/2018 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

*Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: O*straat 73, ** Antwerpen.*

Uit de controles van 27/11/2018, 28/11/2018, 01/12/2018, 02/12/2018, 04/12/2018, 06/12/2018 (09u38 en 20u59), 09/12/2018, 24/02/2019, 28/02/2019, 02/03/2019, 03/03/2019, 04/03/2019, 09/03/2019. vermeld in het verslag van 09/03/2019 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers lichten het middel toe als volgt:

“[...]

- De motivering van de beslissing is onjuist wanneer men stelt dat verzoekers niet wonen op het opgegeven adres.

De beslissing van niet-inoverwegingneming is te voorbarig.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de wijkagent zich meerdere malen heeft gewend aan het adres van de verzoekers, maar hieruit blijkt ook dat het onderzoek zich daartoe beperkt.

Waarom is er geen bijkomend onderzoek gedaan, zoals bv. een buurtonderzoek, een onderzoek of navraag bij de burens? Waarom heeft de wijkagent geen briefje achtergelaten met de vraag zich aan te bieden bij het politiekantoor? Etc.

Uit het administratief dossier blijkt dat deze familie reeds sinds vele jaren op hetzelfde adres verblijft. Dit blijkt immers uit de loonbriefjes van beide kinderen, evenals de studentenkaarten van de dochter, arbeidscontracten van de kinderen enz, die reeds in het administratief dossier ter beschikking zijn. Bovendien hebben de kinderen in het kader van de asielprocedure ook de beslissingen van het CGVS d. d. 31 mei 2018 op dit adres ontvangen. Hieruit blijkt dat zij post u 3 ontvingen op dit adres en dit adres werkelijk gebruikten in al hun contacten (werkgevers, school, etc.). Verzoekers voegen nog enkele bijkomende stukken waaruit blijkt dat zij ten tijde van de bezoeken van de wijkagent en ook eerder verbleven op het opgegeven adres: woonbewijzen van de kinderen, uittreksels Bpost Bank van N. E. en beslissing van weigering arbeidskaart voor M. d.d. 21 december 2018, aangepast naar 24 december 2018.

*-Op 5 februari 2019 werd aan de Stad Antwerpen doorgegeven (zie email in bijlage) dat de verzoekers zijn verhuisd naar een woning in dezelfde straat, nl. O*straat **, ** Antwerpen en dit sinds 1 januari 2019 omdat de verhuurder andere plannen (pand veranderde van eigenaar) had met de woning.*

Na deze email zijn er nog woonstcontroles geweest maar niet op het juiste adres. De wijkagent heeft zich foutief begeven naar het oud adres waar verzoekers uiteraard niet meer verbleven.

Het onderzoek is niet behoren uitgevoerd.

“[...]

- De beslissing is op een foutieve feitenvinding, een beoordelingsfout gesteund, in strijd met de stukken van het administratief dossier en in strijd met de werkelijkheid aangetoond met stukken.

De beslissing schendt de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting.”

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota het volgende:

“Verzoekers motiveren hun middel door te stellen dat de bestreden beslissing “te voorbarig” is en besluit op grond van die overweging tot de schending van hoger vermelde verplichtingen/beginselen.

Verzoekers betwisten in het vervolg van hun betoog niet dat de wijkagent tot 14-maal toe gecontroleerd heeft of verzoekers verbleven op het opgegeven adres noch dat de wijkagent verzoekers daar tot 14-maal toe niet heeft kunnen aantreffen.

Verzoekers houden voor dat het onderzoek van de wijkagent echter niet beperkt had mogen blijven tot een woonstcontrole, doch dat ook buurtonderzoek had moeten gebeuren, en/of dat de wijkagent een briefje had moeten achterlaten om zich aan te bieden bij het politiekantoor. Verzoekers verschaffen hiervoor echter geen rechtsgrond. Dit laatste kan geen verwondering wekken: er is inderdaad nergens in de wet voorzien dat een woonstcontrole meer behelst dan het zich aanbieden op het vermelde adres om na te gaan of betrokkenen aldaar verblijven. Een buurtonderzoek is hiertoe in het geheel niet aan de orde, daar de taak van de wijkagent erin bestaat enkel na te gaan of betrokkenen op het opgegeven adres verbleven, en daar hun belangen gevestigd hebben. Een briefje achterlaten is overbodig, daar het niet uitgesloten is dat betrokkenen het adres gebruiken als postadres, doch er niet daadwerkelijk verblijven, zoals overigens met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid in casu het geval is: zoals verzoeker zelf aanhalen in hun beroepschrift ontvangen zij post op dit adres. Zij bewijzen echter geenszins dat zij aldaar ook effectief verblijven, hetgeen conform de 14 uitgevoerde woonstcontroles kennelijk niet het geval is.

Ter staving van hun stelling leggen verzoekers een aantal stukken neer, met name stukken die aan hen geadresseerd zijn met vermelding van het opgegeven verblijfadres. Verwerende partij stelt vast dat de met het beroepschrift overgemaakte stukken verwerende partij niet gekend waren, daar waar de regelmatigheid van een administratieve beslissing beoordeeld dient te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). Aangezien verwerende partij deze stukken niet kende op het tijdstip van het nemen van de bestreden beslissing, nu blijkt dat ze niet gevoegd waren bij het verzoek van verzoekers dd. 20 november 2018 (stuk 1) en verzoekers niet aannemelijk maken dat zij verwerende partij op enige andere wijze van deze stukken zouden hebben ingelicht en zij haar zou hebben medegedeeld, kunnen deze stukken thans niet dienstig worden aangebracht om de rechtmatigheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

Terecht heeft verwerende partij zich derhalve gebaseerd op de verslagen van de woonstcontroles uitgevoerd door de wijkagent K. M. en de daarin opgenomen gegevens bij het nemen van haar beslissing. Uit dit verslag blijkt dat 14 controles hebben plaatsgevonden op 13 verschillende dagen over een tijdsspanne van meer dan drie maanden, en dit op verschillende uren van de dag, zodat niet gesteld kan worden dat de woonstcontroles niet naar behoren zouden zijn uitgevoerd.

Uit deze feitelijkheden menen verzoekers de schending twee beginselen van behoorlijk bestuur te kunnen afleiden, die zij preciseren als de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting.

Wat de materiële motiveringsverplichting betreft, is het duidelijk dat verzoekers de inhoud van de bestreden beslissing ter dege begrepen hebben, hetgeen blijkt uit de lezing van hun verzoekschrift. Verwerende partij heeft bovendien uitvoerig in de bestreden beslissing uiteengezet waarom zij de aanvraag van verzoekers niet in overweging neemt, met verwijzing naar alle data waarop zonder gunstig resultaat woonstcontroles werden uitgevoerd. Er wordt bijgevolg geen schending van de materiële motiveringsverplichting aannemelijk gemaakt.

*Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel: volgens verzoeker is dit beginsel geschonden omdat na de beweerde verhuis van verzoekers, de woonstcontroles niet op het juiste adres hebben plaatsgevonden. Vooreerst repliceert verwerende partij hierop dat hij geen kennis had van de e-mail dd. 5 februari 2019 waarmee de adreswijziging zou zijn doorgegeven. Ten tweede verwijst verwerende partij naar het verslag van de wijkagent dd. 9 december 2018 waaruit zonder enige twijfel blijkt dat verzoekers 8-maal niet konden worden aangetroffen op het adres zoals vermeld in het verzoekschrift dd. 20 november 2018, en dit op verschillende dagen en uren. Aangezien verzoekers niet betwisten dat zij tot eind 2018 op dit adres O*straat 73 hebben verbleven, volstaan deze acht negatieve controles al op zich om een beslissing niet-inoverwegingneming te verantwoorden. Bijgevolg is het bewezen dat verwerende partij zorgvuldig te werk is gegaan bij het treffen van de bestreden beslissing, nu zij zich terecht op de negatieve woonstverslagen van de politie heeft gebaseerd, en derhalve op een correcte feitenvinding. Van enig onzorgvuldig handelen door verwerende partij ligt derhalve geen bewijs voor, noch van enig onbehoorlijk handelen, noch van enige beoordelingsfout, zoals verzoekers ten onrechte voorhouden.*

Het eerste middel is niet van aard dat zij een vernietiging van de bestreden beslissing verantwoordt, zodat het beroep tot nietigverklaring van verzoekers op grond van dit eerste middel dient te worden afgewezen.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

Het wordt niet betwist dat verzoekers, bij het indienen van hun aanvraag, als verblijfsadres hadden opgegeven: *O*straat 73, ** Antwerpen*.

In het administratief dossier bevindt zich een document "*Onderzoek van de reële hoofdverblijfplaats*", met als "*datum van aangifte*" 27/11/2018. Het stuk is gedateerd op 9 december 2018 waaruit blijkt dat op het opgegeven adres woonstcontroles werden gedaan op 27 november 2018 om 13u02, op 28 november 2018 om 15u31, op 1 december 2018 om 10u45, op 2 december 2018 om 11u08, op 4 december 2018 om 8u14 en op 6 december 2018 om 9u38. Het document maakt, buiten deze opsomming, ook nog melding van een nazicht op 6 december 2018 om 20u59 en op 9 december 2018 om 6u55. Er wordt gesteld dat tijdens de controles niemand werd aangetroffen en daaruit wordt afgeleid dat het opgegeven adres niet de hoofdverblijfplaats is van verzoekers.

De verwerende partij stelt in haar nota dat deze vaststellingen al volstaan en dat zij geen kennis had van de e-mail van 5 februari 2019 waarmee de adreswijziging zou zijn doorgegeven.

Verzoekers voegen deze e-mail, gericht door hun raadsman aan info@stad.antwerpen.be, met als onderwerp "*9bis VW inzake familie E. uit Mongolië*" bij hun verzoekschrift. In de mail wordt erop gewezen dat de raadsman heeft getracht telefonisch contact te hebben met de diensten van de verwerende partij maar dat zij na enkele doorverwijzingen uiteindelijk te horen kreeg dat geen medewerkers beschikbaar waren, zodat per e-mail werd meegedeeld dat verzoekers sinds januari 2019 verhuisd zijn naar O*straat 77, ** Antwerpen.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier een nieuw document "*Onderzoek van de reële hoofdverblijfplaats*" bevat, gedateerd op 9 maart 2019. Als datum van aangifte wordt deze keer vermeld 19/02/2019, en bij de aanvullende info staat het volgende geschreven:

"Beste collega,

Zou het a.u.b. mogelijk zijn om nog een hercontrole uit te voeren en dit zodat we het dossier gemotiveerd kunnen afsluiten.

Onze excuses voor het eventuele ongemak."

Hoewel niet met stelligheid kan worden bevestigd dat de e-mail van verzoekers' raadvrouw door de Antwerpse stadsdiensten werd ontvangen nu hij niet in het administratief dossier zit, kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de gang van zaken, met name een vraag tot hercontrole op 19 februari 2019, en dus na de datum waarop de mail werd verzonden erop wijst dat dat wel degelijk was. Echter, de vraag tot hercontrole vermeldt als "nieuw" adres het initieel in de aanvraag opgegeven adres, terwijl het in de mail opgegeven adres weliswaar dezelfde straat is, maar een ander huisnummer.

Uit één en ander blijkt dat de verwerende partij het nodig heeft geacht om in februari 2019 een nieuw onderzoek van de reële hoofdverblijfplaats van verzoekers te vragen, dat er buiten de e-mail met betrekking tot de adreswijziging van 5 februari 2019 geen enkele indicatie was die zou nopen tot een heronderzoek, dat er dus moet worden van uitgegaan dat de e-mail wel degelijk werd ontvangen, doch dat bij de nieuwe controle geen rekening werd gehouden met het nieuwe opgegeven adres. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissingen van de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en Schepenen van 11 april 2019 tot niet inoverwegingneming van de aanvragen op grond van artikel 9bis van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS